

que

endeutar v. tr. Carregat per contra
 re un dente o dentes (a algú). Arxius de l'Institut d'Estudis Catalans MCMVII
compra l'ha endeutat de seu mil
penetes || pron. Contreure, ^{un dente o} dentes.
sob aptes compra que ha fet, s'ha
endeutat de mil penetes. Vinca en
dentat l'itar endeutat.

endeu -ina m. i. f. ^{El qui,} ~~per~~
 mitjans sobrenaturals, ende-
vina les coses futures o ocultes

endeunable adj. Que pot
ésser endeunat.

^{al}
endeuí al loc. adv. A les pat-
entes

endeuinada f. Indeuinament

^{adj.}
endeuinador -a m. i. f. ^(El qui) Deu en-
deuina alguna cosa.